

Dívky v šatech z krepdešín

Jaromír Nohavica

1. Dívky chodí v šatech z krepdešínu
a já se z těch dívek div nepominu,
oči navrch hlavy, já nechci do Opavy.
2. Co má být ukryto, ať je, kruci, skryto,
kdopak má vydržet tohleto neurčito,
tyhlety siluety devatenáctiletý.
R: Sunday, Monday, klapky na oči si, chlapče, nandej,
zatracený krepdešín, život už mě netěší.
3. Představa, co by bylo, kdyby bylo,
no vážně, koho by to nezabilo,
a tak teď sebou hážu a usnout nedokážu.
4. Jen jsem prošel městem, a jsem groggy,
zavolejte, prosím, psychology,
trpí moje ego, krucinál himlhergot.
R: Sunday, Monday, klapky na oči si, chlapče, nandej,
zatracenej psycholog, copak já jsem nákej cvok?
5. Na vině je moje fantazie,
nedá mi pokoje, furt do mě ryje,
kreslí černou tuší, co jenom matně tuším.
6. A já, abych řek' pravdu, toho tuším hodně,
fantazie kreslí věrohodně,
troufne si na cokoli, má totiž na to školy.
R: Sunday, Monday, klapky na oči si, chlapče, nandej,
zatracená fantazie, člověk klidně nepožije.
7. Slunce koncem léta bývá rozžhavené
a holky v krepdešínu jsou jako pod rentgenem,
lepší je doma seděti, máš-li ženu a dvě děti.